

HOTĂRÎRE

În numele legii

19 iunie 2018

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Având în componența sa ca:

Președinte de ședință pe judecătorul - Zinaida Talpalaru

Grefieri: C. Croitor, C. Beznițchi, I. Catrinici, A. Mîrzac, V. Sîrbu

Cu participarea: reprezentantului reclamantei avocatul XXXXXXXXXX în baza mandatului din XXXXXXXXXX și a reprezentantului pîrîtului I. Tîrnă în baza procurii din XXXXXXXXXX.

A examinat în sediul instanței, în ședință publică, în procedura contenciosului administrativ: Pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată formulată de avocatul Vasile Ciuperca în interesele Asociației Obștești "Juriștii pentru Drepturile Omului" față de XXXXXXXXXX cu privire la constatarea încălcării dreptului asociației obștești "Juriștii pentru Drepturile Omului" de acces la informația solicitată prin cererea din XXXXXXXXXX, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5792,00 lei **și a constatat:**

Argumentele participanților la proces:

1. Prin cererea nr.05-1-6255 înregistrată pe rolul instanței la data de 23.10.2017, avocatul Vasile Ciuperca, în interesele Asociației Obștești "Juriștii pentru Drepturile Omului" a depus cerere de chemare în judecată în contradictoriu cu XXXXXXXXXX ce vizează constatarea încălcării dreptului asociației obștești "Juriștii pentru Drepturile Omului" de acces la informația solicitată prin cererea din XXXXXXXXXX.

2. În motivarea acțiunii, avocatul reclamantului a indicat că, la data de 07 septembrie 2017 AO „Juriștii pentru Drepturile Omului”, conducându-se de prevederile legislației în materie de acces la informație, a solicitat pîrîtului, să ofere următoarele informații de interes public: 1) lista persoanelor juridice din Republica Moldova, sancționate de către Consiliul Concurenței, în conformitate cu art.77 din Legea concurenței, cu indicarea sumelor amenzi- lor aplicate, în perioada 01.01.2013 -01.08.2017;2) copia contractului de locațiune, inclusiv anexele acestuia, a spațiului în care își desfășoară activi- tatea sediul central al Consiliului Concurenței (mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr.73/1);3) lista nominală a angajaților Consiliului Concurenței, care dețin funcții publice și care în perioada 01.01.2015 - 01.08. 2017 au beneficiat de sporuri, adaosuri, suplimente la salariu de bază, precum și de premii, cu indicarea sumei totale a stimulărilor pentru fiecare angajat în parte; 4) informații cu privire la contractarea de către Consiliul Concurenței a experților/specialiștilor privați (naționali sau străini), cu indicarea serviciilor prestate, sau care urmează a fi prestate de aceștia, precum și a valorii contractelor respective.

3. Prin răspunsul recepționat la data de 26 septembrie 2017, Consiliul Concurenței a refuzat în eliberarea informațiilor solicitate, invocând că, informația dată poate fi accesată pe pagina oficială a Consiliului Concurenței. Reclamantul însă califică răspunsul Consiliului Concurenței drept unul ilegal și neîntemeiat, deoarece conform prevederilor art. 11 din Legea privind accesul la informație „furnizorul de informații, în conformitate cu competențele care îi revin, este obligat să asigure informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes personal; să garanteze liberul acces la informație”. Cu referire la primul punct din cererea privind accesul la informație și anume “Lista persoanelor juridice din Republica Moldova, sancționate de către Consiliul Concurenței, în conformitate cu art.77 din Legea concurenței, cu indicarea sumelor amenzilor aplicate, în perioada XXXXXXXXXX - XXXXXXXXXX”, instituția pârâtă atât în răspunsul din 22.09.2017, cât și în referința la cererea de chemare în judecată a indicat că această informație poate fi găsită pe pagina web oficială a Consiliului Concurenței: www.competition.md.

4. La acest capitol reclamantul menționează că, este ilegal și neîntemeiat refuzul instituției pârâte, de a furniza informațiile solicitate, pe motiv că aceste informații, sunt disponibile în mod public și anume pe pagina oficială web al Consiliului Concurenței. În acest sens conform pct. 22 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.1 din 02.04.2007 cu privire la examinarea cauzelor privind accesul la informații oficiale „Se va considera ilegal refuzul de a furniza informația pe motiv că aceasta este disponibilă în mod public, adică informația a fost deja publicată. Se subliniază că răspunsul trebuie să fie concret și să se refere nemijlocit la obiectul cererii, fiind inadmisibil un răspuns evaziv, incomplet sau numai diriguitor, dar nu concretizat. Spre exemplu: dreptul de acces la informațiile oficiale se va considera lezat dacă furnizorul indică în răspunsul oferit solicitantului doar anumite repere, în baza cărora solicitantul ar putea să apropie informația respectivă ulterior, după efectuarea unor investigații suplimentare, în pofida faptului că furnizorul posedă informația solicitată în forma, întinderea și calitatea cerută”.

5. Cu referire la al doilea punct din cerere privind accesul la informație și anume solicitarea de a fi prezentată „Copia contractului de locațiune, inclusiv anexele acestuia, a spațiului în care își desfășoară activitatea sediul central al Consiliului Concurenței (murm Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 73/1)”, instituția pârâtă a refuzat în prezentarea acestei informații, mai mult ca atât, în mod ilegal și arbitrar atribuind acestei informații un caracter „confidențial”. Așa instituția pârâtă întru justificarea alegerii precum că informația solicitată conform punctului 2 din cererea privind accesul la informații, este „confidențială”, a invocat prevederile art. 73, alin. (2) din Legea privind achizițiile publice, conform căruia „Darea de seamă privind procedura de achiziție publică este un document public. Accesul persoanelor la aceste informații poate fi limitat, conform prevederilor Legii nr. 171-XIII din 6 iulie 1994 cu privire la secretul comercial sau ale Legii nr. 245-XVI din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat, numai în măsura în care aceste informații include, în special, secrete tehnice sau comerciale ori conțin aspecte confidențiale ale ofertelor. Prin urmare, norma legală enunțată, la care face trimitere însăși instituția pârâtă, se referă expres la dările de seamă pe care sunt obligate să le depună autoritățile contractante către Agenția Achiziții Publice pentru a fi încheiate contractele de achiziții publice dar nu se referă la contractele de achiziții publice. Mai mult ca atât, conform normei legale enunțate rezultă expres că „Darea de seamă privind procedura de achiziție publică este un document public”, iar accesul persoanelor la aceste informații poate fi limitat numai în măsura în care aceste informații includ, în special, secrete tehnice sau comerciale ori conțin aspecte confidențiale ale ofertelor. Prin urmare, este evident că un contract de locațiune încheiat între o autoritate publică și între o altă persoană fizică sau juridică, pe bani publici, nu poate să includă secrete tehnice sau comerciale, ori aspecte confidențiale ale ofertelor.

6. Totodată, chiar dacă anumite informații din contractul de locațiune sunt confidențiale, conținând secrete tehnice sau comerciale ori aspecte confidențiale ale ofertelor, atunci instituția pârâtă urma să acționeze în conformitate cu prevederile art. 7, alin. (3) din Legea privind accesul la informație, care stipulează că „dacă accesul la informațiile, documentele solicitate este parțial limitat, furnizorii de informații sânt obligați să prezinte solicitanților părțile documentului, accesul la care nu conține restricții conform legislației, indicându-se în locurile porțiunilor omise una din următoarele sintagme: „secret de stat”, „secret comercial”, „informație confidențială despre persoană. Refuzul accesului la informație, la părțile respective ale documentului se întocmește cu respectarea prevederilor articolului 19 din prezenta lege”. Cu referire la al treilea punct din cerere privind accesul la informație și anume solicitarea de a fi prezentată „Lista nominală a angajaților Consiliului Concurenței, care dețin funcții publice și care în perioada XXXXXXXXXX- XXXXXXXXXX, au beneficiat de sporuri, adaosuri, suplimente la salariu de bază, precum și de premii, cu indicarea sumei totale a stimulărilor pentru fiecare angajat în parte”, instituția pârâtă de asemenea a refuzat în prezentarea acesteia, indicând în mod ilegal și neîntemeiat că informația este cu accesibilitate limitată deoarece constituie informație privind viața privată a persoanei (date cu caracter personal) și că accesul la aceste informații se efectuează doar cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal. La acest capitol reclamantul remarcă că, în conformitate cu pct. 13 din Hotărârea Plenului CSJ nr. 1 din XXXXXXXXXX cu privire la examinarea cauzelor privind accesul la informații oficiale „Litigiile privind accesul la informația cu caracter personal se vor soluționa cu aplicarea prevederilor art. 8 din Lege și prin prisma art. 8 și 10 din Convenție. Pentru ca informația să fie considerată cu caracter personal, este necesară existența următoarelor condiții: informația să se refere la o persoană privată. Dreptul la viață privată aparține numai persoanelor fizice, dar nu și persoanelor juridice. Concomitent, este exclusă din acest criteriu informația despre activitatea publică a persoanelor fizice, activitate care nu se încadrează în noțiunea de „viață privată” (ex.: activitatea funcționarului public). Totodată, reiesind din raționamentul CEDO, persoanele „publice” trebuie să accepte ingerințe în viața lor privată în mai mare măsură decât persoanele obișnuite”. iar potrivit pct. 15 din aceeași hotărâre, rezultă expres că „informațiile cu caracter personal ale unui funcționar public, altele decât cele ce se referă la datele de identificare, pot deveni informații de interes public în măsura în care afectează capacitatea de exercitare a funcției publice de către funcționarul respectiv. Prin urmare este evident faptul că, datele de identificare ale unui funcționar public (numele, prenumele acestuia) nu se încadrează în noțiunea de „viață privată” și prin urmare, aceste informații au un caracter public. Mai mult ca atât, potrivit pct. 10 din HPCSJ, indicată mai sus, este prevăzut că „Reieșind din prevederile art. 7 alin. (4) din Lege, furnizorul de informații va trebui să probeze în instanța de judecată întrunirea elementelor enunțate la punctul precedent în privința restricției aplicate 1) Limitarea să fie prevăzută de lege; 2) Limitarea să protejeze un interes legitim; 3) Limitarea să fie necesară într-o societate democratică. Dacă furnizorul nu justifică toate elementele sau instanța de judecată consideră că argumentele invocate sânt neconvingătoare ori impertinente, furnizorul va fi obligat de a elibera informația.

7. Cu referire la al patrulea punct din cerere privind accesul la informație și anume solicitarea de a fi prezentate „Informații cu privire la contractarea de către Consiliul Concurenței a experților/specialiștilor privați (naționali sau străini), cu indicarea serviciilor prestate, sau care urmează a fi prestate de aceștia, precum și a valorii contractelor respective” instituția pârâtă în general nu a prezentat nici o informație, precum și nici un motiv privind refuzul de a prezenta această informație. Conform prevederilor art. 21 din Legea privind accesul la informație: „(1) Persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informații poate ataca acțiunile acestuia atât pe cale extrajudiciară, cât și direct în instanța de contencios administrativ competentă. (3) Persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim poate ataca orice acțiune sau inacțiune a persoanei responsabile pentru primirea și examinarea cererilor de acces la informații, dar în special cu privire la: neprezentarea sau prezentarea necorespunzătoare a informațiilor solicitate; refuzul neîntemeiat de a prezenta informațiile solicitate; atribuirea neîntemeiată a informației la categoria informațiilor care conțin secrete de stat, secrete comerciale sau la categoria altor informații oficiale cu accesibilitate limitată. Astfel, nefiind de acord cu răspunsul primit, AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței prin care solicită constatarea încălcării dreptului asociației de acces la informația solicitată prin cererea nr. 58/2017 din 07 septembrie 2017 și obligarea pârâtului să furnizeze informația solicitată de AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” prin cererea nr. 58/2017 din 07 septembrie 2017.

8. În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului – avocatul Ciuperca Vasili, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală a pretențiilor formulate. Suplimentar, prin cererea înaintată în cadrul ședinței de judecată din 05 iunie 2018, a solicitat și încasarea sumei de 5792 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată (f.d. 79).

9. Reprezentantul Consiliului Concurenței – Țărnă Ion, nu a recunoscut cererea de chemare în judecată, a solicitat respingerea integrală a acesteia și explică că, prin scrisoarea Consiliului Concurenței nr. SSP-13/19-2170 din 22 septembrie 2017, A.O. „Juriștii pentru Drepturile Omului” i s-a comunicat că, informațiile solicitate, cu excepția celor confidențiale sau care reprezintă date cu caracter personal pot fi găsite pe pagina web oficială a Consiliului Concurenței www.competition.md, care, de altfel, corespunde legislației cu privire la transparența în procesul decizional, totodată, fiind recomandate link-urile relevante în acest sens. Conform art. 32 alin. (1) și alin. (2) din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012, Consiliul Concurenței este o autoritate publică autonomă

22 art. (1) și art. (2) din Legea Concurenței nr. 103 din 11.07.2012, Consiliul Concurenței este o autoritate publică autonomă, responsabilă față de Parlament, ce asigură aplicarea și respectarea legislației din domeniul concurenței, ajutorului de stat și publicității în limitele competenței sale. Consiliul Concurenței este învestit cu putere de decizie, de reglementare, de interdicție, de intervenție, de inspecție și de sancționare, în limitele stabilite de legislație.

10.Referitor la prezentarea listei persoanelor juridice din Republica Moldova, sancționate de către XXXXXXXXXX, în conformitate cu art.77 din Legea Concurenței, cu indicarea sumelor amenzilor aplicate în perioada 01 ianuarie 2013 – 01 august 2017, invocă, că această solicitare este neîntemeiată, deoarece pe pagina web a Consiliului Concurenței, la compartimentul transparența/decizii sunt publicate toate deciziile prin care au fost sancționate persoanele juridice din Republica Moldova pentru încălcarea legislației din domeniul concurenței în perioada 2011-2018, care include și perioada solicitată de reclamant (01 ianuarie 2013 – 01 august 2017). La fel, comunică instanței că, prezentarea copieii contractului de locațiune a spațiului în care își desfășoară activitatea XXXXXXXXXX, reprezintă o informație cu caracter confidențial, având în vedere că, conține informații ce constituie secret comercial, legate de oferta agentului economic cu care XXXXXXXXXX a încheiat contractul de locațiune, iar accesul persoanelor la documentele privind procedura de achiziție publică poate fi limitat, conform art.73 alin.(2) al Legii nr.131 din 03.07.2015 privind achizițiile publice.

11.Mai indică că,solicitarea privind prezentarea listei nominale a angajaților Consiliului Concurenței, care dețin funcții publice și care în perioada XXXXXXXXXX - XXXXXXXXXX, au beneficiat de sporuri, adaosuri, suplimente la salariu de bază, precum și de premii, cu indicarea sumei totale a stimulărilor pentru fiecare angajat în parte, este neîntemeiată, deoarece aceste date sunt cu caracter personal în sensul Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011. Totodată, conform art. 29 alin. (1) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011 operatorii și terții care au acces la datele cu caracter personal sunt obligați să asigure confidențialitatea acestor date. Comitetul de Miniștri, prin adoptarea la 03 iulie 1986 a Recomandării nr. 1037 privind protecția datelor și dreptul la informație, a reafirmat principiul potrivit căruia dreptul de acces la informația oficială poate fi restricționat în scopul protecției vieții private și a chemat statele membre să identifice un mecanism de reconciliere a protecției datelor cu caracter personal și accesul la informațiile oficiale.În Recomandarea Comitetului de Miniștri nr. 2 privind accesul la documentele oficiale, adoptată la 21 februarie 2002, se menționează: „Accesul la un document poate fi refuzat în cazul în care divulgarea informațiilor ce se conțin în actul oficial respectiv ar putea prejudicia unul dintre interesele menționate (viața privată și alte interese legitime ale persoanelor),dacă nu există un interes public care prevalează. Astfel, restrângerea dreptului la o anumită categorie de informație este aplicat pentru salvagardarea „altui drept”, în particular - protejarea drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, precum și împiedicarea divulgării informațiilor confidențiale, prin urmare, această finalitate corespunde scopului legitim, la care face referire în alin. (2) al art. 54 din Constituție.

12.De asemenea, specifică, că reclamantul nu a prezentat nici un argument cu privire la scopul solicitării informației cu caracter personal de la Consiliul Concurenței. Cât privește prezentarea informațiilor cu privire la contractarea de către Consiliul Concurenței a experților/specialiștilor privați (naționali sau străini), cu indicarea serviciilor prestate, sau care urmează a fi prestate de aceștia, precum și a valorii contractelor respective, relevă că informațiile respective se regăsesc în rapoartele anuale de activitate ale Consiliului Concurenței, care sunt plasate pe pagina web a autorității la compartimentul transparența/rapoarte/rapoarte-anuale/rapoarte-financiare,fapt despre care a fost informat reclamantul prin scrisoarea Consiliului Concurenței nr.SSP-13/19-2170 din 22.09. 2017.

Aprecierea instanței:

13.Audiind participanții la proces, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, se conchide că acțiunea urmează a fi admisă din următoarele considerente.

14.Conform art. 17 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri; data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă. Potrivit art. 25 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție. În conformitate cu dispozițiile art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite. În temeiul art. 23 din Legea privind accesul la informație, în cazul în care persoana care consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce privește accesul la informație i-au fost lezate, precum și în cazul în care nu este satisfăcută de soluția dată de către conducerea furnizorului de informații sau de către organul ierarhic superior al acestuia, ea poate ataca acțiunile sau inacțiunea furnizorului de informații direct în instanța de contencios administrativ competentă. Sesizarea instanței de judecată se va efectua în termen de o lună de la data primirii răspunsului de la furnizorul de informații sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data când trebuia să-l primească. Dacă solicitantul de informații a atacat anterior acțiunile furnizorului de informații pe cale extrajudiciară, termenul de o lună curge de la data comunicării răspunsului conducerii furnizorului de informații și/sau organului ierarhic superior al acestuia sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data când trebuia să-l primească. Conform dispozițiilor art. 5 al Legii privind accesul la informație, subiecți sînt furnizorul de informații și solicitantul informației. Furnizori de informații, adică posesori ai informațiilor oficiale, obligați să le furnizeze solicitanților în condițiile prezentei legi, sînt autoritățile publice centrale și locale - autoritățile administrației de stat, prevăzute în Constituția Republicii Moldova și anume: Parlamentul, Președintele Republicii Moldova, Guvernul, administrația publică, autoritatea judecătorească; instituțiile publice centrale și locale - organizațiile fondate de către stat în persoana autorităților publice și finanțate de la bugetul de stat, care au ca scop efectuarea atribuțiilor de administrare, social-culturale și altor atribuții cu caracter necomercial; persoanele fizice și juridice care, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituția publică, sînt abilitate cu gestionarea unor servicii publice și culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informații oficiale, inclusiv de informații cu caracter personal. Iar potrivit art. 6 al Legii privind accesul la informație, informații oficiale sînt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept. Drept documente purtătoare de informații sînt considerate orice hârtie sau alt material pe care există un înscris; o hartă, un plan, un desen, o fotografie; orice hârtie sau alt material pe care sînt marcate, figuri, simboluri sau perforări care au un sens pentru persoanele calificate să le interpreteze; orice obiect sau material din care pot fi reproduse sunete, imagini sau înscrisuri

cu sau fără ajutorul unui alt articol sau mecanism; orice alt înregistrator de informație apărut ca rezultat al progresului tehnic; orice copie sau reproducere a purtătorilor de informații menționați. Informațiile oficiale nedocumentate, care se află în posesia furnizorilor (persoanelor responsabile ale acestora), vor fi puse la dispoziția solicitanților în ordine generală. Conform art. 11 alin. (1) pct. 2)-4) al aceleiași Legi, furnizorul de informații, în conformitate cu competențele care îi revin, este obligat să garanteze liberul acces la informație, să respecte limitările accesului la informație, prevăzute de legislație, în scopul protejării informației confidențiale, vieții private a persoanei și securității naționale și să respecte termenii de furnizare a informației, prevăzute de lege.

15. Din lucrările dosarului, se constată că, la data de 07 septembrie 2017, AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” i-a cerut Consiliului Concurenței să ofere următoarele informații de interes public: 1) Lista persoanelor juridice din RM, sancționate de către Consiliul Concurenței, în conformitate cu art. 77 din Legea concurenței, cu indicarea sumelor amenzilor aplicate, în perioada XXXXXXXXXX - XXXXXXXXXX; 2) Copia contractului de locațiune, inclusiv anexele acestuia, a spațiului în care își desfășoară activitatea sediul central al Consiliului Concurenței (mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 73/1); 3) Lista nominală a angajaților Consiliului Concurenței, care dețin funcții publice și care în perioada XXXXXXXXXX - XXXXXXXXXX, au beneficiat de sporuri, adaosuri, suplimente la salariu de bază, precum și de premii, cu indicarea sumei totale a stimulărilor pentru fiecare angajat în parte; 4) Informații cu privire la contractarea de către Consiliul Concurenței a experților/specialiștilor privați (naționali sau străini), cu indicarea serviciilor prestate, sau care urmează a fi prestate de aceștia, precum și a valorii contractelor respective (f.d.4). Conform probatoriului administrat la dosar, s-a stabilit că, prin răspunsul nr. SSP-13/19-2170 din XXXXXXXXXX, Consiliul Concurenței a informat solicitatorul că, toate informațiile solicitate, cu excepția celor confidențiale, sau care reprezintă date cu caracter personal, se pot găsi pe pagina web oficială a Consiliului Concurenței www.competition.md, care de altfel, corespunde legislației cu privire la transparența în procesul decizional. (f. d. 5).

16. Astfel, se consideră că Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” a inițiat o acțiune cu privire la apărarea dreptului de acces la informație, în esență solicitând constatarea încălcării dreptului de acces la informație și obligarea Consiliului Concurenței să furnizeze informația solicitată prin cererea nr. 58/2017 din 07 septembrie 2017. Generalizând revendicările reclamantei, așa cum au fost susținute în cursul judecării litigiului, instanța evidențiază că, acțiunea reclamantei este una întemeiată, constatând cert că, XXXXXXXXXX în mod nejustificat a refuzat să furnizeze asociației reclamante informația solicitată prin cererea de acces la informație din 07 septembrie 2017. În acest sens este de menționat că, furnizorul de informații este îndreptățit de a limita accesul la informații doar în condițiile normei stipulate de art. 7 al Legii privind accesul la informație, care reglementează informațiile oficiale cu accesibilitate limitată, cu condiția că limitarea protejează un interes legitim și este necesară într-o societate democratică. Mai mult ca atât, reieșind din sensul alin.(4) art.7 a Legii nominalizate anume furnizorul de informații urmează să demonstreze în instanța de judecată întrunirea elementelor ce țin de restricția administrată și anume: limitarea să fie prevăzută expres de lege; limitarea să protejeze un interes legitim; limitarea să fie necesară într-o societate democratică. În acest sens se atestă că, XXXXXXXXXX nu a justificat în modul stabilit refuzul privind eliberarea informației solicitate de către reclamantă. În altă ordine de idei alin.(1,2)art.34 din Constituția RM, prevede că, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sânt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal. Potrivit normei citate dreptul la informație este un drept fundamental al persoanei care nu poate fi îngrădit, având în vedere că valorificarea libertăților prevăzute de Constituție cum ar fi libertatea gândirii exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, prezumă și potențialitatea de a primi informații cu privire la viața socială, politică, economică, culturală și.a.Prin urmare, în sensul dat se observă două aspecte esențiale, dreptul persoanei de a cere informații și dreptul ei de a primi informații.

17. Astfel spus, în concordanță cu dispozițiile Legii cu privire la accesul la informație, orice persoană are dreptul de a căuta, de a primi și de a face cunoscute informațiile oficiale aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept. Examinarea documentului (unor părți ale acestuia) la sediul instituției, eliberarea copiei de pe documentul, informația solicitată (de pe unele părți ale acestora) sânt modalități a accesului la informațiile oficiale. Conform art. 6 al. (1) al Legii privind accesul la informație, informații oficiale sunt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept. Conform art. 7 al. (1) lit. b), (2) și al. (4) ale Legii privind accesul la informație, accesul la informațiile oficiale nu poate fi îngrădit, cu excepția informațiilor ce constituie secret de stat, reglementate prin legi organice, calificate ca informații protejate de stat, a căror informație ar periclita securitatea statului, a informațiilor confidențiale din domeniul afacerilor, prezentate instituțiilor publice cu titlu de confidențialitate, reglementate de legislația privind secretul comercial, a căror divulgare poate atinge interesele întreprinzătorilor. Nu se vor impune restricții ale libertății de informare decât dacă furnizorul de informații poate demonstra că, restricția este reglementată prin lege organică și necesară într-o societate democratică pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei sau protecției securității naționale, ordinii publice, ocrotirii sănătății sau protecției moralei societății și că prejudiciul adus acestor drepturi și interese ar fi mai mare decât interesul public în cunoașterea informației. Prin urmare s-a stabilit că pîrîtul prin răspunsul din XXXXXXXXXX, nu a furnizat reclamantei informația cerută, deoarece răspunsul expediat nu conține informația solicitată și nici răspuns la întrebările adresate conform cerințelor din cererea adresată. Așadar, prin prisma prevederilor normelor de drept enunțate, pîrîtul nu a demonstrat că divulgarea informațiilor solicitate poartă indiscutabil un caracter limitat în condițiile art. 7 al. (1) lit. b) din Legea privind accesul la informație. Astfel, conform art. 11 al Legii vizate, în calitate de furnizor de informații XXXXXXXXXX este obligat să ofere solicitantului orice informație oficială, afară de cele exceptate de legislație de la liberul acces, iar conform art. 10 al. (3) al Legii privind accesul la informație, reclamanta este absolvită de obligația de a-și justifica interesul pentru informațiile solicitate

17. Subsidiar se remarcă că, prin cererea înaintată în cadrul ședinței din 05 iunie 2018, reprezentantul reclamantei a solicitat încasarea sumei de 5792,00 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată, anexînd în acest sens ordinul de plată nr. 78 din 30 martie 2018 (f.d. 80). Pe acest aspect se subliniază că, în conformitate cu art. 82 Cod de Procedură Civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii. În temeiul art. 94 alin. (1) din Codul nominalizat, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîștig de cauză, cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. Așa cum rezultă din prevederile art. 96 alin. (11) CPC instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat. Așadar, analizând prestația reprezentantului reclamantului, timpul și munca depusă de către acesta, rezultatul obținut, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză și complexitatea pricinii civile, se consideră oportun de a admite cerința reclamantei în privința încasării cheltuielilor de asistență juridică, urmînd a se încasa din contul Consiliului Concurenței în beneficiul reclamantei AO ”Juriștii pentru Drepturile Omului” suma de

5792,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, această sumă fiind apreciată de către instanță ca fiind reală, necesară și rezonabilă.

În contextul celor relatate și potrivit prevederilor art.art.3,17,25-27 din
Legea contenciosului administrativ; art.art.118,130,236,238-241,362
Cod de Procedură Civilă RM ,

judecata hotărăște:

1.A admite cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Vasile Ciuperca în interesele Asociației Obștești "Juriștii pentru Drepturile Omului" în contradictoriu cu XXXXXXXXXX în sensul în care este formulată.

2.A constata încălcarea dreptului Asociației Obștești „Juriștii pentru Drepturile Omului” de acces la informația solicitată prin cererea nr. 58/2017 din 07.09.2017.

3.A obliga XXXXXXXXXX să furnizeze informația solicitată de AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" prin cererea nr.58/2017 din XXXXXXXXXX după cum urmează:

-lista persoanelor juridice din Republica Moldova, sancționate de către Consiliul Concurenței, în conformitate cu art. 77 din Legea concurenței, cu indicarea sumelor amenzilor aplicate, în perioada XXXXXXXXXX - XXXXXXXXXX;

-copia contractului de locațiune, inclusiv anexele acestuia, a spațiului în care își desfășoară activitatea sediul central al Consiliului Concurenței (mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 73/1);

-lista nominală a angajaților Consiliului Concurenței, care dețin funcții publice și care în perioada XXXXXXXXXX - XXXXXXXXXX, au beneficiat de sporuri, adaosuri, suplimente la salariu de bază, precum și de premii, cu indicarea sumei totale a stimulărilor pentru fiecare angajat în parte

-informații cu privire la contractarea de către Consiliul Concurenței a experților/specialiștilor privați (naționali sau străini), cu indicarea serviciilor prestate, sau care urmează a fi prestate de aceștia, precum și a valorii contractelor respective.

4. A încasa de la XXXXXXXXXX în beneficiul Asociației Obștești "Juriștii pentru Drepturile Omului" 5792,00 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

5.Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,

Zinaida Talpalaru

judecătorul